

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXXVI. Spiam viam tuam spinis, & sepiam eam maceriâ, & semitas tuas
non inveniet. Oseæ c. 2. v. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

fit unus inter omnes, naturalî propagatione ex Adamo descendentes, qui remanserit ab hujus ignis ferociâ præservatus. attamen, approperrante ferocissimâ, ac voracissimâ hâc peccati flammâ, ad crepidines Obelisci, ad fundamenta fortunatæ illius columnæ, quæ suis adhærentem visceribus, tenere debebat unigenitum æterni Regis Filium, purissimæ scilicet animæ, Virginis MARIE: mox ex singularî privilegio, jussit supre-

mus Monarcha, ut fopiretur incendium, extingueretur flamma, & ipsa sola illæsa præservaretur.

§. 7. *Anagramma.*

DEVM In haC Carne nVtrI. 595.

Fam pura es: age! alito Deum incarnatum.

Versio literalis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXVI.

§. I. *Scriptura.*

596. Via ILLibatæ DeIparæ, septa spInIs, & MaCerlâ.

Oseæ c. 2. v. 6. *Sepiam viam tuam spinis, & sepiam eam macerâ, & seminas tuas non inveniet.*

CUm Terræ, ob creati paullo antè Protoparentis delictum, maledicere vellet ille, qui homini potiùs ipsi, primo statim momento, non tantùm maledicere, sed ad tartara illum, Luciferi instar, detrudere potuisset, misericordiâ justitiam cohibente, ait: *Maledicta terra! &c. spinas, & tribulos germinabit tibi.* Porro, quid per *Spinas* has in pœnam excrescere permissas, intenderit Omnipotens? magnum lubeat audire Augustinum: *Per peccatum hominis (inquit ille) terra maledicta est, non ut spinas sentiret, quæ sine sensu est, sed ut peccati humani crimen semper hominibus ante oculos poneret, quo admonerentur, ut aliquando averterentur à peccatis, & ad DEI præcepta converterentur.* sunt ergo *Spinæ*, figuræ peccatorum, non illorum tantùm, quæ actu hinc inde committimus, *spineam*que etiamnùm coronam

Sanctissimo Redemptoris capiti ex illis flectimus, ac imprimimus: sed & illius præsertim peccati, quo dictus noster Protoparens *viam* nostram in hunc mundum, sive conceptionem nostram, spinosam reddidit, ac incultissimam. Attamen MARIE solius in hunc mundum *via*, id est, Conceptio, rectissima fuit, ac politissima: nihil in eâ *spinarum* occrevit, utpote, quæ sine originario sente, sine peccati aculeo, præparata à DEO fuit tota innocua. dicere hæc sola, ex omnibus, potuit illud Isaia: *Sicut exaltantur Cæli à terrâ, sic exaltata sunt via meæ, à vijs vestris.* Enimverò, si MARIE consideremus genealogiam, ab Adamo usque ad Joachimum, & Annam pertingentem, *vias* videbimus varias, compluribus tamen *spinis* instratas; adeò nimirum stipes (Adamus) totam vitiauit propagationem, adeò Eva socia, cum lacte, filijs mortem, omnî *spinâ* acerbiorerem, propinavit. Ex hac deinde *spinâ*, ô! quot aliæ subortæ! nempe: natorum primus fraticida fuit, Chamus in patrem nefarius, Sara Angelis incredula, Rebecca partiararia, Rachel idolorum raptrix, Thamaris in-

Gen. c. 3. v. 18.

L. 1. in Genes. contra Manich. c. 13.

incesta, Rahab quaestuaria, Ruth pagana, Bethsabea adultera, Salomon idololatra, scelestissimus Achab, vanus Ezechias, alijs alia fuere *spinæ*: & isto ex stipite *MARIA* descendit. Credidisses hic utique, aliter fieri non posse, quàm, ut è tam hirsuto caudice, è cespite tam spinoso, imbibat quoque illa *spinæ*, quibus *via* ejus, seu conceptio, inculca reddatur, ac peccaminosa; servavit tamen illam adeo Pater Cœlestis, *spinæ*que tam providè ab eâ coercuit, ut absque maculâ, absque omni peccato, absque ullâ puncturâ concepta, *via* ejus extiterit tritissima, ac prorsus illibata. Haud diffiteor: *Septa* quidem fuit *via* ejus (nempe conceptio) *spinis*, imò non *spinis* tantùm, sed & *maceriâ*, ut verificata in illâ fuerit prophetia Oseæ, dicentis: *Septiam viam tuam spinis, & Septiam eam maceriâ*; veruntamen longè hæc alia ab illis fuere *spinæ*, nempe *spinæ*, ac *maceria* Divinæ protectionis, quibus æternus Pater destinatam unigeniti Filij sui Matrem gratiosè circumdedit, & aureâ sepe Sanctitatis, ab originalî maculâ defendit; hinc illud etiam verificatum, quod dictus Propheta mox subjunxit: & *femitas tuas non inveniet*: eò quòd diabolus (cujus indefessus est labor, *spinæ* hinc inde disseminare, quibus pedes offendantur obambulantium, id est, quibus animæ mortalium per peccata vulnerentur) accessum ad *viam* *MARIÆ* nullo momento invenerit, de quâ solâ dicendum, omnî tempore, illud Psalmistæ: *In viâ peccatorum non stetit, & in Cathedrâ pestilentie non sedit*. Per quam *viam*, uti & *Cathedram pestilentie*, intelligi potest originale peccatum, quod quamvis ad modum generalis cujusdam pestilentie, totum infece- rit genus humanum, beatissimam nihilominus Virginem, longè à communî *viâ* disjunctam, ac jugiter Divinitus custoditam, nec invenire potuit, multò minùs contaminare. Utinam & *viæ* nostræ, quibus omnî momento ad æternitatem pergimus, salubrî præteritorum scelerum nostro-

rum consideratione, jugiter *sepian- tur*, ne femitas nostras pessimus *spinarum* seminator ampliùs inveniat, utpote paribus cum *MARIA spinis*, Divinæ protectionis, fortissimè præmunitas!

§. 2. *Authoritas.*

RICHARDI à S. VICTORE, pla De DeIparâ oplno. 597.

1. *Virgo tenebrarum Principibus terribilis fuit, ut ad eam accedere, eamque tentare non præsumpserint; deterrebat enim eos flamma charitatis: incendebant orationes, & fervor devotionis: stupebant immunem à peccatis.* c. 26. in Cant.
2. *Ita confirmata est ex virtute Altissimi, obumbrata, & roborata, ut peccatum omninò committere non potuerit, & statim, ex quo templum DEI facta est, ita privilegiata est, ut nullatenus aliquâ maculâ deturpari potuerit.* Ibid.
3. *B. Virgo specialis Christi species, qua speciem suam nunquam per aliquod peccatum macularit: ipsa igitur singulariter species Christi, præ omnibus gratiosa, Christo simillima, non solum speciem Christi ipsa habens, sed etiam in alijs hanc restituens.* L. 2. in Cant. c. 39.
4. *Nisi MARIA ab omni vitiorum contagione penitus purgata fuisset, DEUM, DEI Filium, generare non possset; ut enim Virgo conciperet, Virgo pareret, summâ sanctitate, summâ puritate opus habebat.* De Emmanuele l. 2. c. 26.

§. 3. *Ratio.*

AD qVEM pertInent onera, pertInere soLent & 598. LVCra.

TRitum, & vulgatum est illud: *Commoda qui sentis, jungas onus emolumentis.*

& vicissim: *Ad quem spectat onus, & emolumentum spectare debet.* L. secundum naturam. ff. de Reg. Jur. l. 1. ff. de Instit. act: *Sic econtrâ §. 1. instit. de leg. Patro.* & quo magis quis sentit onus, eo etiam majus exinde sentire debet emolumentum, & lucrum. Atqui B. Virgo, longè sensibiliùs cæ-

P p

teris

Pal. r. v. l.

teris omnibus mortalibus, in animâ sensit onus passionis Christi Filij sui: *Stabat enim Mater dolorosa, juxta crucem lachrymosa*, ac in eâ verificata fuit Prophetia Simeonis: *Tuam ipsius animam doloris gladius pertransibit.* Luc. c. 2. v. 35. imò non desunt Patres, qui asserunt, B. Virginem non tantùm dolores Filij sui, verùm etiam omnium aliorum Sanctorum Martyrum, in animâ pertulisse. Ergo ipsa æquitas convincit, quòd longè majus cæteris omnibus lucrum, & emolumentum exinde acceperit. Jam si habuit majus emolumentum: Ergò eo ipso debuit esse immaculatè concepta. *Subsumpt. Conf. Prob.* Emolumentum primarium passionis Christi, est redemptio à peccato originali, quæ juxta Authores, tantùm duplex est, præservativa nempe, & liberativa, inter quas prima perfectior, secunda verò minùs perfecta: per quam posteriorem cuncti defacto mortales à peccato originali liberantur. Sed Beata Virgo, ex prædictis, habuit perfectius emolumentum, ex passione Christi derivatum. Ergo necessariò debuit habere redemptionem præservativam à peccato originali, ac consequenter debuit esse immaculatè concepta.

§. 4. *Historia.*

599. *Deiparæ ILLibatae effigie,
fangVIS Coplosè
proManans!*

Cùm dira in Catholicos persecutio, ante centum circiter, ac quinquaginta annos, in Sancta, & Sacra fureret, ac incendijs, rapinis, sacrilegijs, omnia conculcasset, devastaretq; impius quidam hæreticus, anno Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo secundo, Lugduni, in Templo Athanacensi, Ordinis S. P. nostri Benedicti, daemónico percitus furore, in venerandam quandam immaculatam Conceptionis imaginem (cujus mysterium paullò ante in Galliâ à fide-

libus religioso cultu honorari cœperat) pleno impetu irruere non dubitavit, ac hastâ, quam manu gestabat, ietum sacrilegum intorquere. Sed ecce! vix vulnus Sacra illa effigies accepit; cùm copiosus promanavit sanguis, non sine omnium adstantium ingentî admiratione. Aderat hos inter prodigioso spectaculo unicus ejus Monasterij Sacerdos, Ordinis Sacri professus, Sacræque suppellectilis custos, qui id ipsum, quod contigerat, miraculum Priori suo, reliquis fugâ elapsis, etiamnùm superstiti, pluribusque alijs fidelissimè enarravit. Sic nimirum vox sanguinis, non solùm vindictam clamavit, contra detestandos truculenti Iconoclastæ ausus, verùm etiam ipsius immaculatæ Conceptionis veritatem, insigni prodigio, abundè comprobavit. *Raynaud. Tom. 8. p. 326.*

§. 5. *Symbolum.*

Vinea CircVMData.

600.

Semper tuta magis circumdata Vineæ spinis
Uvas sat tutas non sine sepe puro.
Vinea, quæ Veram profert purissima Vitem,
Labe caret: sepe gratia, spina tegit,

Plantavit vineam, & sepe circumdedit eam.
Matth. c. 21. v. 33.

§. 6.

§. 6. *Antiquitas.*

601. annI CerIDIs , MIrI , & artI-
fICIoSI gIJI.

Famosum suæ professionis speci-
men Platoni exhibuit Anniceris,
auriga celebratissimus; cum enim,
die quâdam, Victores illi omnes, qui
in ludis Olympicis palmam aliquan-
do currendo retulerant, ex universâ
Græciâ in unum convenissent, adfuit
& ille, gloriosum omnibus exhibitu-
rus spectaculum; Direxit nimirum
equos suos, & currum, velocissimo
cursu in gyrum, & confecto primâ
vice, mediantibus rotis, perfectissi-
mo circulo, illud ipsum iter viginti
alij vicibus repetijt, adeo intentè
currûs sui gressum, ac arenæ semitas
observans, ut nè digitum quidem la-
tum unquam discederet ab orbitis,
sed semper in eodem spatio punctua-
lissimè permaneret. Vidit quidem
Plato hanc Anniceridis exactissimam
circumgyrationem, majori tamen
cum patientiâ, quàm oblectatione:
qui tandem modestè subridens, arti-
ficiosum pronuntiavit hominem, qui
sciret, viginti cursitationibus non
plus itineris conficere, quàm unicâ
confecisset, ac proinde & tempus,

& novendecim cursus, inutiliter ad
vanam ostentationem prodegisset.
Alianus. lib. 2. c. 26. vet. Hist.
Longè mirabilior, ac nullis ante-
hâc sæculis auditum gyrum M A R I A
exhibuit; sic enim de seipsâ testatur,
Eccli. c. 24. v. 8. *Gyrum Cæli circumvi sola.*
non quomodo in terris peccatores
currere consueverunt, de quibus Psal-
mista, Pl. II. v. 9. ait: *In circuitu im-
pij ambulat,* sed sine omnî peccato,
etiam originali, ita ut nè unicum qui-
dem punctum, nè instans quidem
Conceptionis primum, ab orbitâ in-
nocentiæ divelleretur, sed semper in
eâdem gratiæ semitâ, à principio,
usque ad finem, felicissimè permane-
ret. Quod prospiciens non titularis
ille Divinus Plato, sed ipsamet Di-
vina Majestas, tantam ostendit in
M A R I A complacentiam, ut, quæ
Filius ejus unigenitum, curru Vir-
ginei uteri, mundo inveheret, dig-
nam judicârit, & actu elegerit.

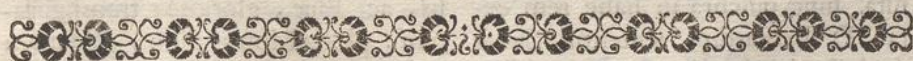
§. 7. *Anagramma.*

DEI fVtVra Mater, sIne 602.
peCCato.

Natum DEI paries: una ergo immaculata.

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXVII.

§. I. *Scriptura.*

603. Virgo Delpara, Mons
sVper COLLES.

Michæ c. 4. v. 1. *Erit mons domûs
DOMINI præparatus, in vertice
montium, & sublimis super colles.*

6. 2. v. 2. **C**onsiderans præclaras has, non
Michæ tantum, sed & Isaia
voces, magnus noster Gre-

gorius, insigne eruit de M A R I A,
sine labe conceptâ, vaticinium: *Potest in li. Reg.
inquit, hujus Montis nomine, Beatissi- c. 1.
ma semper Virgo M A R I A, D E I Geni-
trix designari: Mons quippe fuit, quæ
omnem electæ creaturæ altitudinem, electi-
onis suæ dignitate transcendit. An non
Mons sublimis M A R I A? quæ ut ad con-
ceptionem æterni Verbi pertingeret, meri-
torum verticem, supra omnes Angelorum
Choros, usque ad solium Divinitatis ere-
xit?*